

ใครๆก็เรียกเหตุการณ์น้ำท่วม ๒๕๕๔ ว่า มหาอุทกภัยเพราะมันหนักหนาสาหัสมาก ความเดือดร้อนทุกข์ยากแผ่กระจายไปทั่วประเทศ ภาพของประชาชนจำนวนมากที่ไร้ที่อยู่ อดอยาก เจ็บป่วย แหวดตาเต็มไปด้วยการวิงวอนขอความช่วยเหลือจากสื่อต่างๆ หน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน และแม้แต่ประชาชนด้วยกันที่ไม่ได้รับผลกระทบ ต่างก็ยื่นมือให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ ทั้งทางด้าน เครื่องอุปโภค บริโภค ปัจจัยเงินทอง และกำลังแรง ด้วยความเต็มใจ เต็มกำลัง โดยไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อย ในยามนั้นไม่มีคำว่าเห็นแก่ตัว มีแต่คำว่าเห็นอกเห็นใจ

จะขอเล่าถึงในส่วนที่เป็นชุมชนของเรา อันประกอบไปด้วยวัดราชาธิวาสวิหาร วัดราชาธิวาส และโรงเรียนวัดราชาธิวาส ว่าเป็นอย่างไรบ้าง

ความจริงแล้วชุมชนของเราโชคดีที่ไม่ได้รับผลกระทบจากมหาอุทกภัยนั้นเท่าไรนักนอกจากวัดใดที่น้ำขึ้นหนักๆ ก็จะมีเอ่อล้นท่วมถนนคนเดินและตามตรอกซอกซอยบ้าง แต่อยู่ไม่นานก็แห้งไป แม้ว่าเราจะไม่เดือดร้อน แต่เราก็ร้อนใจจนอยู่เฉยไม่ได้ จึงเกิดการรวมตัวรวมใจกันตั้งแต่ วัดชุมชน และโรงเรียน เพื่อที่จะช่วยเหลือพี่น้องที่ตกทุกข์ได้ยาก ฉันเป็นตัวแทนจากโรงเรียนที่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการให้ความช่วยเหลือนั้นด้วยจึงขอเก็บเรื่องราวมาเล่าสู่กันฟัง

ตั้งแต่วันแรกที่น้ำท่วมอย่างหนัก โดยเฉพาะกรุงเทพและปริมณฑล วัดราชาธิวาส ก็ได้ไปเป็นแม่บ้านจัดทำเสบียงอาหารไปช่วยผู้เดือดร้อนต่างๆ โดยรวบรวมปัจจัยที่ได้รับบริจาคมาจัดซื้อข้าวเหนียวหลายสิบกกระสอบ เนื้อหมูเนื้อไก่วันละเป็นจำนวนมาก รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่สำคัญในการปรุงอาหาร เพื่อที่จะทำข้าวเหนียวห่อไก่ ข้าวเหนียวห่อหมู ส่งไปช่วยชุมชนต่างๆที่ร้องขอมา กำลังแม่ครัวก็มาจากการระดมกำลัง ด้วยความสนใจของชาวบ้านในชุมชนวัดราชาและจากที่อื่นที่ทราบข่าว พระณเร แม่ชีในวัดและจากโรงเรียน ในส่วนโรงเรียนนั้นนำปลื้มใจที่มีทั้งครู แม่บ้าน นักการ และศิษย์เก่าทุกคนมาด้วยหัวใจ

เราเริ่มทำงานกันตั้งแต่ประมาณ ๐๔.๐๐ น. เริ่มจากนึ่งข้าวเหนียวหลายกระสอบ ทอดไก่ ทอดหมู แพ็คเป็นห่อ ในแต่ละวันจะทำประมาณ ๕,๐๐๐ ห่อแล้วจัดใส่ถุงใหญ่ ถุงละ ๒๐ ชุด จากนั้นจะดูว่าพื้นที่ใดบ้างที่ร้องขอมาและขอมาจำนวนเท่าไร ต้องทำให้เสร็จก่อนเวลา ๑๑.๐๐ น. จากนั้นก็จะรีบขนส่งไปยังพื้นที่นั้นๆ มีทั้งทางบกและทางน้ำ ซึ่งเราจัดแบ่งหน้าที่กันโดยเป็นอัตโนมัติและด้วยความแข่งขันรวดเร็ว ยินดี ไม่มีการเกี่ยงงอลใดๆกันเลย ส่วนตัวฉันทำหน้าที่แพ็คห่อ และนำไปแจกจ่ายชุมชนริมแม่น้ำเจ้าพระยา ไปกันทางเรือ โดยได้รับความอนุเคราะห์ เรือขนส่งจากหน่วยบรรเทาสาธารณภัย (ดับเพลิง) กรุงเทพมหานคร ชุมชนที่ขอรับความช่วยเหลือเรื่องอาหารที่บอกผ่านมาจากประชาสัมพันธ์ วัดราชาฯ เราจะใช้วิธีรวมตัวกันไป ในวัดถิ่นของตน แล้วตัวแทน (ส่วนใหญ่เป็นพระ) จะมาขอรับอาหารที่ทางวัดนั้นๆ เริ่มตั้งแต่วัดดาวดึงส์ วัดบวรเม่งคล วัดคฤหิต วัดเทพการ วัดอาวุธ ฯ เรื่อยไปจนถึงชุมชนและวัดต่างๆ แถวสะพานพระราม ๗ แล้ววกกลับมาอีกฝั่งของแม่น้ำเจ้าพระยา ส่วนใหญ่จะเป็นชุมชนชาวบ้าน มีบ้านของนักเรียนวัดราชาธิวาสอยู่อย่างมาก

ในการปฏิบัติภารกิจที่เต็มใจของเราจะเป็นอยู่เช่นนี้ทุกวัน ตลอดระยะเวลาประมาณ ๒ เดือน ที่น้ำยังท่วมอยู่ เสี่ยงและวัดถูกปิดไม่ได้หมดลงเลย ทั้งนี้เพราะมีผู้ใหญ่ใจศรัทธาบริจาค ทั้งเงินและสิ่งของเหลือใช้เข้ามาทุกวัน จนต้องเพิ่มพื้นที่แจกจ่าย อาหารมากขึ้นไปถึง บางบัวทอง ปทุมธานี ละอยุธยา นอกจากนั้นยังได้ประชาสัมพันธ์ให้ผู้เดือดร้อนไม่ว่าที่ใดให้มารับด้วยตนเองอีกด้วย

ถ้าถามฉันว่าฉันได้รับอะไรจากตรงนี้บ้าง ฉันตอบได้ทันทีว่าไม่ต้องการสิ่งใดตอบแทน แต่ฉันมีความสุข กับการเป็นผู้ให้ ได้ช่วยเหลือผู้ที่เขายังช่วยตัวเองไม่ได้ ฉันไม่มีความเดือดร้อนอันใดก็เอาเวลากำลังกายกำลังใจช่วยคนที่กำลังตกทุกข์ได้ยากจะดีกว่า ซึ่งฉันคิดว่าทุกคนที่มาช่วยก็คิดอย่างนั้น

อ.พัชรินทร์ มุขดารา

อดีตรองผู้อำนวยการ

โรงเรียนวัดราชาธิวาส